

Des de l'any 1998, que és quan aquest col·lectiu realitza les primeres exploracions al CE-6 i explora diversos ramals i pous, fins l'any 2004, l'activitat en aquest avenc s'atura, a excepció d'alguns intents per eixamplar més la boca, però aquesta segueix sent molt estreta.

A finals de la campanya del 2004 i ja amb la col·laboració dels companys de l'EDES de Manresa, es realitzen importants treballs de desobstrucció que permeten fer una boca més accessible per poder baixar a l'avenc i fer-ne l'exploració. Hi ha moltes incògnites per esbrinar i les primeres nevades importants fan acte de presència a la zona. Ho hem de deixar per l'any vinent ja que s'inicia l'època hivernal. La campanya d'enguany s'ha centrat en resseguir i explorar totes les galeries i racons d'aquest forat, que, degut a la seva situació respecta a l'avenc de la Bargadera i al seu fort corrent d'aire, feia pensar que ambdues cavitats podrien tenir algun tipus de relació. No va ser fins a finals de juny que, després d'una escalada de 8 metres, ens presentàvem davant d'un nou gran pou de quasi 50 metres de profunditat. A la seva base, de 25 x 15 m., una forta rampa ens porta per unes estretes galeries plenes de sediments amb possible continuació.

Treballs de desobstrucció a la surgència de Valarties.
Fotografia: Quim Castaño

El primer cap de setmana de juliol muntem un gran desplegament de personal per tal d'entrar per Bargadera i pel CE-6 per intentar localitzar el punt de connexió. Efectivament, en un primer moment hi va haver contacte acústic, més tard visual, i després de netejar un parell de passos entre blocs, per fi la connexió CE-6 Bargadera, estava feta. Van ser tres hores de treball en una zona on la corrent gèlida de l'aire (3º) i les estretors de les galeries feien les tasques de desobstrucció, molt dures. Eufòrics de l'històric moment, ens abracem amb els companys, ens refem una mica del fred i sortim cap a l'exterior a comunicar la notícia. S'havia aconseguit un nou rècord de fondària de Catalunya amb 400 metres de desnivell. El rècord que feia 23 anys que ostentava la Cova Cuberes al Pallars Jussà, ha estat batut.

Altres caps de setmana van ser necessaris per acabar la topografia d'aquests nous trams i fer-ne una

exploració més acurada, remirant tots els racons per tal de trobar noves galeries. Això succeí a finals de juliol quan es localitza, després d'una petita desobstrucció, una nova galeria a la base del pou de 48. Després del pas desobstruït a l'entrada d'aquest nou tram, s'esdevé una galeria d'amplada considerable, un pou de 12 metres i un seguit de galeries descendents, un xic caòtiques, que davallen 30 metres amb un recorregut de quasi 75 m. no aconseguint comunicar amb cap punt conegut. Cal destacar que just abans del pou de 12 m. existeix una xemeneia per on baixa un rajolí d'aigua i que serà fruit de futures exploracions.

També s'ha topografiat a la capçalera del nou pou de 48, una galeria ascendent, de considerables dimensions, que acaba en xemeneia i que també té un important corrent d'aire que ens fa pensar que podria estar relacionada amb alguna dolina exterior prop del CE-6.

Avenc de la Bargadera

Els treballs a l'interior de la Bargadera van iniciar-se tot just setmanes després de la unió amb la CE-6. La primera feina a fer va anar encaminada a reequipar escalades i passamans de les galeries superiors, des de la boca fins al punt de connexió amb el CE-6. Algunes d'aquestes cordes i instal·lacions ja portaven molts anys penjades. Es tractava d'assegurar el pas dels espeleòlegs durant el transit, ara més freqüent, d'un avenc a un altre.

En aquest tram també es va equipar una nova connexió, inèdita fins ara, que uneix les galeries superiors amb les inferiors mitjançant un ampli pou de 25 metres, un passamà i un altre pou de 6m. sense passar per les estretors inicials de La Bargadera.

Avenc avall es va reequipar pràcticament tota la cavitat. En els pous que va fer falta es va millorar la capçalera, en altres es van eliminar andròmines i alguna desviació per ancoratges fixos i en alguna rampa o grimpada exposada es van instal·lar cordes fixes, millorant així la seguretat durant l'exploració.

L'espectacular pou de Sant Joan de 48 metres a l'avenc CE-6
Fotografia: Jordi Icart